

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 143 / פרשת בשלח תשפ"ה

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

לע"נ 'אבא של הדרך'
רבי יהודה מאיר שפירא
ב"ד יעקב שמשון מלובלין זיע"א
אשר נפטר ללא זש"ק

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף מט.

"אלא ההוא גברא מורד במלכות הוה"

בגמרא השבוע: "מדוע הרגת את עמשא" חקר שלמה המלך את יואב שר צבא אביו. עמשא בן יתר הצטווה על ידי דוד לגייס את בני שבט יהודה למלחמה במורד שבע בן בכרי, בראותו שבני יהודה עוסקים בלימודם נמנע מלגייסם ועל כך הרגו יואב. עתה תבע שלמה להבין את סיבת ההריגה; "כיון שלא קיים את מצות המלך הוא נחשב למורד במלכות", השיב יואב, שלמה דחה את טענתו; "הוא צדק, לימוד התורה חשוב מציווי המלך, ודווקא אתה ניסית למרוד במלכות, הן כשסברת להשתתף במרד אבשלום, והן כשהשתתפת בפועל במרד אדוניהו". יואב נהרג

אין לנו הזכות לעסוק בענקים אלו, אך כל נתעלם מהמסר, לא אחת מצביעים אנו על חסרונות בחברינו, ולבסוף דווקא אנו נגועים בכך, וכמאמר חז"ל 'הפוסל, במומו פוסל'

"אני אומר לכם בידיעה", שיתף שימי את חבריו בזעם, "ה'מדריך' בפנימיה הוא זה שגילה להנהלה את מה שעשינו בלילה, הוא 'מויִסֵר' ובעל לשון הרע..." - פסק... לגודל מבוכתו צץ מאי שם המשגיה; "שימי", הגיב המשגיה על 'פסקו הנחרץ' של הנער, "ראשית, מי אמר לך שהוא ה'מלשין'... וגם אם כן, מסתבר שהוא עושה כדן, ואילו דווקא אתה מספר לשון הרע שלא כדן"

איך זה קשור אלינו?

כשנאשים את הזולת בעוולות נבדוק אם בסוף לא יתברר שהוא הזכאי ואנו האשמים.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מט.

"אילמלא דוד, לא עשה יואב מלחמה"

מבואר בגמרא השבוע, שאילו יואב שר הצבא לא היה יוצא למלחמות ישראל, היה דוד המלך נאלץ להילחם לבדו ולא היה יכול לעסוק בתורה, ומאידך, אילו לא היה דוד עוסק בתורה, יואב היה נכשל במלחמתו, זכות התורה היא זו שנתנה ליואב את הנצחון

ולמדנו, לימוד התורה הוא חלק מרכזי בנצחון המלחמה, הדרישה מלומד התורה לפנות להילחם, עלולה חלילה להביא לכשלון במלחמה

האניה היטלטלה כקליפת אגוז, הרוחות והגלים הכו בה בעוז והיא כבר החלה לנטות על צידה, הקברניט התרוצץ נסער על פני הסיפון ובבקשו להקל ממשא הספינה צרח: "להשליך את כל החבילות הכבדות הימה, חיינו חשובים יותר!". בזה אחר זה הוטלו המימה שקים עמוסים בסחורות יקרות וחביות מלאות בכל טוב. בתוך המהומה הופיע אחד המלחים, בריון מגודל, ובפנים זורחות עדכן: "זהו, השלכתי את הדבר הכבד ביותר שהיה באניה לים, הספינה לא טבעה"; "את מה השלכת?", שאל רב החובל, והסכל השיב בלי להתבלבל: "את המנועה!"; "מה!!!!!!" שמעה שאגה אדירה, ולאחריה צעקת יאוש "אבדנו!!!"

איך זה קשור אלינו?

גיוס לומדי תורה למלחמה כדי להציל את העם, כמוה כהשלכת מנוע האניה לים כדי להציל את האניה..

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף מז.

"וכיון דאיקטול קרי להו עבדיך"

הפסוק בתהילים (עט) מגנה את הגויים: "נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים, בשר חסידיך לחיתו ארץ", "חסידיך" - אלו הם החסידים, אולם מי הם 'עבדיך'? הגמרא השבוע משיבה: אלו רשעים, ומאחר ונהרגו בידי הגויים, התכפר להם, ומעתה הם 'עבדיך'

כך פסקו הפוסקים, מי שנהרג על ידי גויים נקרא 'קדוש', למרות שבחיייו לא נהג כהלכה קדושתו עליונה ביותר ונשמתו כביכול חקוקה בבגדו של הקב"ה

על הדרגש באושוויץ, לצד הרבי מקלויזנבורג, שכב אלפרד, 'מוזלמן' שלפני המלחמה למרבה הצער לא זכה לחיי תורה; "רבי", לחש בחולשה, "מקנא אני כך... מסתבר ששינינו לא נשרוד, אך בניגוד לך שבסוף הסבל תוכל לגן עדן, אני אפול היישר למלאתעותיהם של מלאכי החבלה, כראוי למי שחי את חייו כגוי"; הרבי הביט בו בחמלה, ואז אמר לו בפסקנות: "בעלותך לבית דין של מעלה אמור להם: 'רבותי, בעולם הזה, רעבתי בגיטאות, התייסרתי במחנות, הוכיתי ואף נהרגתי רק מפני שאני יהודי! הייתכן שאת השכר' אקבל כגוי?!". הרבי סיים, ודמעות של תנחומים וחרטה נראו על פני הנשמה היהודית התועה..

איך זה קשור אלינו?

בתקופה האחרונה שמענו שוב ושוב על יהודים ששילמו בחייהם עבור יהדותם, גם כאלו שלא הכירו את חיי היהדות מקרוב, כולם אהובים, כולם ברורים וכולם קדושים... הי"ד

